

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 496/21
10.6.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зорана Савића, председника већа и судија Весне Петровић и Здравке Ђурђевић, чланова већа, са судијским помоћником Снежаном Миленковић као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, адвоката Станка Бораса, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду 13 К.бр.629/17 од 9.4.2021. године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, дана 10. јуна 2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Станка Бораса, и пресуда Вишег суда у Београду 13 К.бр.629/17 од 9.4.2021. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 13 К.бр.629/17 од 9.4.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и осуђен на казну затвора од 3 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 14.9.2017. до 19.4.2018. године. Окривљеном је на основу члана 249 став 7 и члана 87 КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета – 980,08 грама опојне дроге марихуана. На основу члана 264 у вези са чланом 261 и 262 став 2 ЗКП окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у висини која ће бити одређена посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Станко Борас, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном

суду на поновно одлучивање или преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што ће се окривљеном изрећи блажа казна затвора.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр.551/21 од 2.6.2021. године предложио је да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована и побијана пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом и изјављеним жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

Жалба је неоснована.

По оцени Апелационог суда, изрека првостепене пресуде је насупрот наводима жалбе браниоца окривљеног јасна, разумљива и садржи јасан и потпун опис радњи извршења из којих произилазе сва законска обележја кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим, није противречна сама себи, нити својим разлозима. Дати разлози о свим одлучним чињеницама од значаја за постојање кривичног дела у питању и кривице окривљеног су довољни и правилни и нису међусобно противречни, нити супротни садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника.

Суштину жалбених навода браниоца окривљеног представља побијање правилности и потпуности утврђеног чињеничног стања и с тим у вези примене кривичног закона, па се у том смислу у жалби инсистира на томе да су искази сведока полицијских службеника СС и СС1 у супротности са исказом сведока СС2 у погледу околности где се опојна дрога налазила, која је, као и окривљени, навела да се налазила поред возила, а не у гепеку, затим да суд исказе ове двојице сведока није навео и ценио понаособ, већ налазећи да су идентични, што само по себи по мишљењу браниоца буди сумњу у њихову истинитост, наводи да су исти сагласни један другом и да је суд био у обавези да изврши суочење између окривљеног и полицајаца и евентуално сведока СС2. Даље указује да датум одигравања догађаја није на несумњив начин утврђен и да је првостепена пресуда заснована искључиво на исказима ОСЈ полиције, а не на основу материјалних доказа који би на несумњив начин утврђивали намеру окривљеног да дрогу држи ради даље продаје.

Апелациони суд је ценио изнете жалбене наводе и нашао да исти нису основани. Наиме, сведок СС2 јесте навела да је дана 14.9.2017. године око 20:00 часова на крају паркинга, између ивичњака и задњег дела аутомобила чије се боје не сећа, приметила једну црвену кесу, коју је померила око метар даље да би могла да нахрани мачке, да је тада из кесе исклизнуло нешто увијено у целофан или најлон, није видела шта, али да те вечери није видела ни окривљеног АА, ни полицију, те да насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, овакав исказ не потврђује одбрану окривљеног. Окривљени у својој одбрани наводи да је отишао код комшинице СС2 и питао да ли је видела да је нешто остављено код кола, да су заједно сишли и она му показала празну кесу коју је закачила на решетку гараже и “клобук”-пакет са марихуаном, да је он тај пакет подигао и кренуо да баци у контејнер, али да су га тада ухапсили, што је у

супротности и са њеним исказом и са исказима полицијских службеника СС и СС1 који су навели да је окривљени више пута прилазио возилу, отворио врата и све време био сам, као и са садржином записника о прегледу превозног средства МУП РС ПУ за Град Београд, УКП Четврто одељење од 14.9.2017. године, који је окривљени потписао без примедба и у коме је наведено да је кеса пронађена у гепеку возила. Осим тога, првостепени суд је посебно имао у виду могућност да сведок СС2 није прецизно означила датум догађаја који је описала, али да околности да је сигурна да окривљени никада није био код ње у стану, да нису заједно тражили кесу и да није присуствовала хапшењу окривљеног, свакако указују да се одбрани окривљеног не може поклонити вера јер је у супротности са осталим изведеним доказима. Правилност оцене првостепеног суда да је окривљени АА извршио предметно кривично дело у време, на месту и под околностима како је то ближе описано у изреци првостепене пресуде не доводи у сумњу то што у стану окривљеног нису пронађени предмети кривичног дела, као ни то што није вршено суочење окривљеног са сведоцима, јер околност да искази одређених лица нису сагласни, не чини суочење обавезним.

Цењени су и остали жалбени наводи браниоца окривљеног, којима у суштини износи сопствена оцена изведних доказа и указује да се у радњама његовог браника не стичу битни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и с тим у вези оспорава и правилност примене кривичног закона, но другостепени суд налази да су исти без основа и без утицаја на другачију одлуку у овој кривичноправној ствари, јер је првостепени суд у довољној мери расветлио одлучне чињенице и у свему потпуно и правилно утврдио чињенично стање, а за свој закључак дао довољно јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће.

Према томе, чињенично стање у погледу свих битних елемената кривичног дела у питању правилно је и потпуно утврђено а квалификацијом противправне делатности окривљеног АА по члану 246 став 1 КЗ, кривични закон је правилно примењен, о чему је првостепени суд у пресуди дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге које и овај суд у свему прихвата и на њих упућује.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, поводом жалбе браниоца окривљеног, овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина адекватно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног, првостепени суд је узео у обзир то да раније није осуђиван, док отежавајуће околности није нашао, те је, дајући им адекватан значај, окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци.

Имајући у виду степен кривице окривљеног и околности под којима је кривично дело извршено, као и степен угрожености заштићеног добра с обзиром на количину опојне дроге у питању, и по оцени овог суда, изреченом казном затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју се окривљеном урачунава време проведено у притвору од 14.9.2017. до 19.4.2018. године, у потпуности ће се остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

На основу свега напред наведеног, применом члана 457 Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар

Снежана Миленковић с.р.

Председник већа-судија

Зоран Савић с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**